

การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์

Development of Using English for Spreading Buddhism in the Age of Globalization

พระมหาบุญสุข ชนะชัย¹ บุญมี พรธษา² วีระพงษ์ แพงคำฮัก³ พระมหาสันทัศน์ พงษ์สวัสดิ์⁴

Phramaha Bunsuk Chanacha, Boonmee Pansa, Weerapong Paengkamhag,
Phramaha Santhat Phongsawat

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์หลักของแผนการวิจัย คือ 1. พัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 2. พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร 3. พัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร และ 4. วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและความพึงพอใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร การวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยตัวแทนพระสงฆ์จำนวน 25 วัด รวมประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 320 รูป/คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก, ความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก, การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบก่อนใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้และหลังการใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า พระภิกษุสามเณรในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการใช้คู่มือสื่อการเรียนรู้อะไรก็ตาม

Received: 2022-02-25 Revised: 2022-07-23 Accepted: 2022-08-05

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Corresponding Author e-mail: sairoong.bub@mcu.ac.th

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

³ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

⁴ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ใช้คู่มือสื่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 2) ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า พระภิกษุสามเณร มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 และไม่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ตามลำดับ, การเปรียบเทียบการทดสอบก่อนและหลังการอบรมถวายความรู้ให้กับพระภิกษุสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา พบว่า พระภิกษุสามเณรที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการถวายการอบรมและหลังการถวายการอบรมภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, กระบวนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพระภิกษุสามเณรในวัดอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวเขตจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก 3) ผลการศึกษาการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก, ผลสัมฤทธิ์สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การเปรียบเทียบการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนและหลังการสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า พระภิกษุสามเณรในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนและหลังการสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 4) ผลการศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและความพึงพอใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พบว่า ปัญหาและอุปสรรค คือ (1) การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ขี้เกียจฝึกฝน ไม่ขี้อวดพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นอดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ (2) การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม เกิดจากการเงินอายุ ไม่กล้าที่จะทำ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่งกลัวออกเสียงผิด (3) การไม่รู้ (4) การไม่รู้ไวยากรณ์ (5) การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม, ความพึงพอใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พบว่า ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ (Keyword): การพัฒนา; ยุคโลกาภิวัตน์; ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเชิงวัฒนธรรม

Abstract

The research examines the development of using English for spreading Buddhism in the age of globalization. Now the monks and the novices must develop the skill of English communication because there are the foreigners interesting Thai temples and the Thai government gives the policy for all temples organizing to be the cultural tourist places. The guides who understand the Buddhism best are the monks and the novices living in the temples. The objectives of the research are 1) to develop instructional manual of English for the monks and novices 2) to develop cultural English communication skill for the monks and novices 3) to develop English media model for monks and novices and 4) to analyze problems and obstacles and satisfaction of using English communicational skill for spreading Buddhism. This study is the Mixed Methods Research such as documentary research, quantitative research, qualitative research and action research using data collecting and analyzing by the monks living in 25 temples. The population in the study are 320 people. The results of the research were found that 1) the result of developing of instructional manual of English for the monks and novices is found that the agreement of monks and novices is average at 4.39 which is at high level, participating of developing instructional manual of English for the monks and novices is average at 4.39 which is at high level, comparing effectiveness of learning, pre-testing of instructional manual of English for the monks and novices and after using of instructional manual of English for the monks and novices is found that monks and novices in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools have the result of per-testing and post-test of using instructional manual of English for the monks and novices in statistically significant at the 0.05 level. 2) The result of developing cultural English communication skill for the monks and novices is found that there are 179 (71.6%) monks and the novices wanting to use English communication for cultural tourism and there are 71 (28.4%) monks and novices no need to use English communication for cultural tourism. The comparation pre-test and post-test of training the monks and the novices who are studying at the high school in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools are found that the monks and the novices who study at the high school in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools getting the result of pre-test and post-test of training are different statistically significant at the 0.05 level. The process of developing English communication using skill of cultural tourism of the monks and the novices who live in the tourist places

in Chiang Mai is found that the agreement of all monks and novices in the average at 4.29 which is at the high level. 3) The result of developing English media model for monks and novices is found that the agreement of monks and novices in the average at 4.29 which is at the high level. The achievement of English learning and teaching media for the monks and the novices and the comparison of pre-test and post-test of using English learning and teaching media of the monks and the novices in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools are different statistically significant at the 0.05 level. 4) The result of analyzing of the problems and obstacles and satisfaction of using English communicational skill for spreading Buddhism is found that the problems and the obstacles are (1) no time for practicing speaking English (2) felling shy and no dare to pronounce like foreigner (3) no how to speak (4) no understand grammar and (5) no speak continuously and forget of speaking. The satisfaction of using English communicational skill for spreading Buddhism is found that the monks and the novice are satisfied in the average at 4.40 which is at the high level and satisfaction of using English learning and teaching for monks and novices is found that satisfaction of monks and novices is in the average at 4.44 which is at the high level.

Keyword: Development; Age of Globalization; Cultural English Communication Skill

บทนำ (Introduction)

การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรในปัจจุบันนี้จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะพระภิกษุสามเณรนับได้ว่าเป็นทูตทางวัฒนธรรมและศาสนา ถ้าพระภิกษุสามเณรสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ก็จะทำให้การเผยแพร่พระธรรมหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสู่ชาวโลกได้กว้างขึ้น นอกจากนั้นยังได้สื่อสารหรือเผยแพร่วัฒนธรรมไทยออกไปได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องทางพระพุทธศาสนา บางคนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้แต่ไม่เข้าใจหรือไม่มีองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาหรือทางวัฒนธรรมก็นับได้ว่าเป็นด้อยของประเทศไทย หรือพระบางรูปเณรบางรูปเข้าใจมีความเชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาหรือวัฒนธรรมแต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ก็ทำให้ศาสนาพุทธหรือวัฒนธรรมไทยไม่สามารถออกไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อพระภิกษุสามเณรในยุคปัจจุบันนี้ (ดวงเดือน แสงชัย, 2533)

งานวิจัยนี้เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณรในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยออกแบบชุดความรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์ โดยคาดการณ์ว่าพระภิกษุสามเณรเหล่านี้จะสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด อ่าน เขียน และฟังเพื่อนำไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาต่อไป (วีรยุทธ พงษ์ศิริ, 2560)

จากการที่บทบาทใหม่ของวัดในปัจจุบันที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนานั้น พระสงฆ์ที่อยู่ในวัดที่เป็นแหล่งการท่องเที่ยวเหล่านี้จึงต้องมีการปรับตัวโดยเฉพาะความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่จะใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากกว่ามัคคุเทศก์ทั่ว ๆ ไป และยังสร้างภาพที่ดีให้กับวัด ตลอดจนประเทศชาติและพระพุทธศาสนา ดังเช่น พระสุธีธรรมานวัตร (เทียบ สิริญาโณ) ได้ทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายแนะนำสถานที่และเรื่องราวในวัดพระเชตุพนให้กับนายบารัค โอบามาร์ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาและคณะที่เข้าเยี่ยมชมภายในบริเวณวัด ซึ่งภาพนี้ได้มีการเผยแพร่ไปทั่วโลก และจากการที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์นักข่าวที่ถามว่ารู้สึกอย่างไรบ้างกับการที่ได้ทำหน้าที่นี้ ซึ่งท่านได้ให้คำตอบว่า “อาตมาเป็นส่วนหนึ่งของวัดนี้ เมื่อสิ่งไหนที่สามารถทำให้วัดได้ เราเป็นผู้อาศัยเราต้องทำ เมื่อคนระดับโลกมาและคนของวัดนำชมได้โดยไม่ต้องยืมจมูกคนอื่นหายใจ บางท่านยังมีอคติกับพระสงฆ์ว่าพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่สามารถสื่อสารอะไรได้ ในภาพรวมพระสงฆ์ของเราสามารถนำแขกบ้านแขกเมืองได้ ก็ถือว่าวัด “ได้” เมื่อวัดได้ อาตมากับพระสงฆ์ในวัดก็ได้ด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าวัดต้อนรับไม่ได้ พระในวัดก็เสียชื่อเสียงด้วย ถือว่าเป็นความภูมิใจที่มีคนระดับโลกมาชม” นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องบทบาทการนำชมวัดของพระสงฆ์เป็นบทบาทที่เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน สรุปได้ว่า เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป วัดและพระสงฆ์จึงควรมีการปรับเปลี่ยนบทบาทให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน การทำหน้าที่ของพระสงฆ์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาโดยวิธีการแบบเดิมอย่างเดียวนั้นอาจไม่เพียงพอและไม่น่าสนใจสำหรับผู้ที่มาศึกษาหาความรู้และมาเที่ยวชมวัด ดังนั้น วัดและพระสงฆ์ควรที่จะปรับกลวิธีในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาใหม่ โดยการเผยแผ่พระพุทธศาสนาควบคู่ไปกับการนำชมศิลปวัฒนธรรมในวัด เนื่องจากนักท่องเที่ยวบางส่วนที่มาชมวัดในพระพุทธศาสนาต้องการข้อมูลแนะนำหรือความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัด เช่น ประวัติความเป็นมาของวัด โบราณสถาน โบราณวัตถุตลอดถึงลวดลายจิตรกรรมฝาผนัง และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ของวัด และอาจจะรวมถึงกิจกรรมร่ายท่อนครปฏิบัติเมื่อท่องเที่ยววัด ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ บุคคลที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดได้ดีที่สุดคือ พระภิกษุสงฆ์ที่ประจำอยู่วัดนั้น ๆ อีกทั้งในฐานะที่พระสงฆ์เป็นผู้สืบทอดและเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระสงฆ์จึงสามารถใช้บทบาทดังกล่าวในการถ่ายทอดประวัติหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาสู่ความเป็นรูปธรรมให้มากขึ้นและเด่นชัดยิ่งขึ้น ให้แก่ผู้มาท่องเที่ยววัดให้ได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาและวัดอย่างแท้จริง เพราะศิลปกรรมต่าง ๆ ในวัดส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปพระสงฆ์มีความรู้เรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระภิกษุสามเณรจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเนื่องด้วยวัด อาราม ต่าง ๆ เป็นที่สนใจของชาวต่างชาติเป็นอย่างมาก จากสถิติของกรมการท่องเที่ยวและทางรัฐบาลไทยในปัจจุบันมีนโยบายให้วัดต่างจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนั้นบุคคลที่เข้าใจในด้านพระพุทธศาสนาหรือเป็นเจ้าของสถานที่ที่ดีที่สุดก็คือพระภิกษุสามเณรผู้อาศัยอยู่ในวัดหรืออารามนั้น (สันติ เล็กสุขุม, 2538)

แผนงานวิจัยนี้มีโครงการวิจัยภายใต้แผนงานวิจัย จำนวน 3 โครงการ คือ 1) โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร 2) โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร และ 3) โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร งานวิจัยทั้ง 3 โครงการนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 1) พัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 2) พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร 3) พัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร และ 4) วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและความพึงพอใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (สุจินณา พาณิชกุล, 2549)

แผนงานนี้จะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 2) รูปแบบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร 3) รูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร

วิจัยครั้งนี้เป็นการออกแบบชุดความรู้ โดยคัดเลือกพระภิกษุสามเณรจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เข้าอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้หลายรูปแบบ จุดประสงค์เพื่อให้พระภิกษุสามเณรมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้ผ่านการอบรมจะได้ชุดความรู้ซึ่งสามารถนำไปฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ และได้รับใบประกาศการผ่านการอบรมจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พร้อมสร้างเครือข่ายเพื่อร่วมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษกับกลุ่มต่าง ๆ ในอนาคต

คณะผู้วิจัยมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี พร้อมประยุกต์ใช้กับศาสตร์สมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีประสบการณ์ทำงานวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพมาหลายปี นอกจากนี้ ยังมีเครือข่ายผู้เป็นนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษซึ่งมากพร้อมด้วยองค์ด้านนวัตกรรม สามารถออกแบบและสร้างชุดความรู้เพื่อให้เยาวชนเกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งโดยใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ของนักวิชาการเหล่านั้นเป็นเครื่องมือออกแบบ พระภิกษุสามเณรผู้เข้าร่วมสามารถปฏิบัติเกิดผลจริงและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาได้จริง ผลเกิดจากการพัฒนาชุดความรู้ดังกล่าวสามารถแปรรูปเป็นผลแก่สถาบันการศึกษา โรงเรียน และพัฒนาเป็นคู่มือการเรียนรู้ได้ (รสิกา อังกูร และคณะ, 2544)

ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้มองเห็นสภาพปัญหาของพื้นที่ในการวิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การพูด การเขียน การอ่าน และการฟัง ในรูปแบบการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร การพัฒนารูปแบบสื่อการ

เรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร เพื่อให้เป็นแบบอย่างการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและให้เกิดเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปใช้ได้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ

1. พัฒนาคู่มือการจัดเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร
2. พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร
3. พัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร
4. วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและความพึงพอใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาทางการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) พัฒนาคู่มือการจัดเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 2) พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร 3) พัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร 4) ศึกษาความความพึงพอใจที่มีต่อชุดการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์

ด้านพื้นที่ พื้นที่การศึกษาได้แก่วัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในเขตจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 25 วัด ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่มือเมืองและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้คือพระภิกษุสามเณรมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอาศัยอยู่ที่วัดซึ่งเป็นสถานที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ที่จะสามารถให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 320 รูป/คน

ด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการดำเนินการของโครงการวิจัย คณะผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาในการวิจัยตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัย จำนวน 10 เดือน

รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยเป็นกระบวนการศึกษาวิจัยที่มุ่งพัฒนาชุดความรู้ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์

ผลการวิจัย (Research Results)

1. พัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

(1) พัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียน เกิดความสนุกสนานในการเรียนและมีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ผลการเรียนสูงขึ้นและสามารถเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผลการสำรวจกระบวนการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสามเณร จำนวน 216 รูป คิดเป็นร้อยละ 86.4 และเป็นพระภิกษุ จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีอายุ 18 - 19 ปี จำนวน 57 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.8 อายุ 14 - 15 ปี จำนวน 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.4 อายุ 16 - 17 ปี จำนวน 53 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.2 อายุ 11 - 13 ปี จำนวน 50 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอายุ 20 ปี ขึ้นไป เป็น จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ตามลำดับ พูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่องแคล่ว จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 และพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ตามลำดับ

ผลการสำรวจความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาคือ กิจกรรมที่ใช้ในคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความหลากหลาย น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.58$) และ คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรทำให้ผู้ฝึกอบรมมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.47$) ตามลำดับ

นโยบายและมาตรการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีลักษณะดังนี้

- 1) คำนึงถึงความต้องการและเหตุผลของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ
- 2) ผู้สอนควรพิจารณาถึงความรู้เดิมและความรู้พื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองความสามารถของแต่ละบุคคล ให้โอกาสผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และเรื่องที่มีความสำคัญและมีความหมายต่อผู้เรียน
- 3) ใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนรู้ประเภทเอกสารจริง และสถานการณ์จริงประกอบการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงและมีคุณค่าในการเรียนรู้ภาษา

4) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ ภูมิหลังและพื้นฐานของผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

5) ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการพูด การแสดงความคิดเห็นตามที่คุณครูต้องการ มีใจให้พูดตามที่ผู้สอนต้องการ ไม่ควบคุมแก้ไขข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องในการใช้ภาษา ทำให้การสื่อสารขัดข้อง

กระบวนการการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร มีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ต้องสำรวจพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนว่าอยู่ในระดับใด
- 2) กำหนดรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร
- 3) เนื้อหาของสื่อที่จะนำออกไปให้ผู้เรียน ต้องเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เน้นเรื่องศาสนา ประเพณี ของชุมชนต่าง ๆ
- 4) ความยากง่ายของสื่อที่จะใช้สอน ต้องเป็นสื่อที่กระตุ้นหรือเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน ไม่น่าเบื่อหรือไม่ยากจนเกินไป ต้องให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน
- 5) ภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ถูกต้อง มีประโยคชัดเจน ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในระหว่างเรียนจากสื่อ

การให้ความรู้การพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- 1) สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
- 2) เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่ส่งผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด
- 3) เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
- 4) สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ วิธีใช้ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเกินไป
- 5) เป็นสื่อที่มีคุณภาพเทคนิคการผลิตที่ดี มีความชัดเจนเป็นจริง
- 6) มีราคาไม่แพงเกินไป หรือถ้าจะผลิตควรคุ้มกับเวลาและการลงทุน

(2) ศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ผลสำรวจความคิดเห็นและระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.39 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมาคือ กิจกรรมที่ใช้ในคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความหลากหลาย น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.58$) และ คู่มือสื่อการจัดการ

เรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรทำให้ผู้ฝึกอบรมมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.47$) ตามลำดับ

(3) **ศึกษาประสิทธิผลของคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร** การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบก่อนใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้และหลังการใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่าพระภิกษุสามเณร ในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้และหลังการใช้คู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร

(1) **ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพระภิกษุสามเณร** ผลการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพระภิกษุสามเณรในวัดอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวเขตจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสามเณร จำนวน 165 รูป คิดเป็นร้อยละ 66.0 และเป็นพระภิกษุ จำนวน 85 รูป คิดเป็นร้อยละ 34.0 ตามลำดับ มีอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 165 รูป คิดเป็นร้อยละ 66.0 อายุ 21 – 25 ปี จำนวน 43 รูป คิดเป็นร้อยละ 17.2 อายุ 26 – 36 ปี จำนวน 23 รูป คิดเป็นร้อยละ 9.2 อายุ 27 – 49 ปี จำนวน 15 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.0 และอายุ 50 ปี ขึ้นเป็นจำนวน 4 รูป คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 79.6 ระดับปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ระดับอนุปริญญา/หรือเทียบเท่า จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ระดับประถมศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตามลำดับ พูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่องแคล่ว จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 และพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 ตามลำดับ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 และไม่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ตามลำดับ

(2) **สร้างคู่มือการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร** ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการทดสอบก่อนและหลังการอบรมถวายความรู้ให้กับพระภิกษุสามเณรที่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา พบว่า พระภิกษุสามเณรที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการถวายการอบรมและหลังการถวายการอบรมภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

(3) **พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร**

นโยบายและมาตรการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1) ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศ ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

2) ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

3) ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลักด้วยหลักสูตรแบบเรียนสื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ ตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

4) ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1) English Program (EP) (2) Mini English Program (MEP) และ (3) International Program (IP) สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาการสูง

5) จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษ

6) ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอน มีการฝึกอบรม ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือผู้สอนให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลาย

7) ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content, Learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล

กระบวนการการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1) จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษาในการสื่อสาร และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR และให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลาย

2) พัฒนา จัดหา และจัดสรรสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาตามระดับ CEFR บริการแก่นักเรียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษที่หลากหลายและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

- 3) จัดหาอาจารย์ชาวต่างชาติซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารมาเป็นอาจารย์ผู้สอนหรือผู้ช่วยสอน หรือเป็นผู้อบรมภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน
- 4) จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่กระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ
- 5) จัดอบรมหลักสูตรเข้มข้นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษขั้นสูงให้แก่นักเรียนตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและตามความสนใจอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- 6) ให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษาจากเทปหรือครูผู้สอนประมาณ 2-3 ครั้งในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ
- 7) ให้นักเรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง อาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้องตามความเหมาะสม
- 8) หลังจากฝึกพร้อม ๆ กันผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะเดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ ถ้าผู้เรียนนั้นมีปัญหาในการฝึกทั้งนี้เพื่อให้รวมกิจกรรม แม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่

การให้ความรู้การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

- 1) ด้านทักษะการฟัง ฝึกให้นักเรียนฟังจากสื่อมัลติมีเดีย ต่าง ๆ ฝึกฟังสำเนียงเจ้าของภาษา ฝึกจับใจความสำคัญในการฟัง ให้นักเรียนฝึกฟังจากสื่อต่าง ๆ ให้สม่ำเสมอและฝึกให้นักเรียนจับความสำคัญกับคำศัพท์เพื่อสร้างเป็นประโยคสั้น ประโยคยาว และเรื่องสั้น
- 2) ด้านทักษะการพูด จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกที่ถูกต้อง และมีการแลกเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนที่น่าสนใจและควรหาเทคนิคการสอนให้ฝึกพูดคำง่าย ๆ ก่อนแล้วขยับตามลำดับ หากิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูด
- 3) ด้านทักษะการอ่าน จัดให้มีมุมการเรียนรู้จัดหาสื่อที่เหมาะสมในการอ่าน ตามระดับความสามารถ จัดกิจกรรมให้สนุกสนาน นำเรียนรู้มากขึ้น
- 4) ด้านทักษะการเขียน ให้นักเรียนได้จับใจความด้านการเขียนเป็นคำศัพท์หรือประโยคสั้น และประโยคยาว สอนเทคนิคพื้นฐานใช้การเขียนให้ถูกต้องหลัก ประธาน กริยา กรรม และฝึกการเขียนเขียนบรรยายง่ายตามหัวข้อที่ได้มอบหมาย

กระบวนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพระภิกษุสามเณรในวัดอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวเขตจังหวัดเชียงใหม่ จากการสำรวจพบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ วิทยากรมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการท่องเที่ยวและการพูดชัดเจน ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมาคือ สื่อ

และอุปกรณ์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.44$) และ วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก

3. พัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร

(1) ศึกษาแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อกระบวนการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสามเณร จำนวน 216 รูป คิดเป็นร้อยละ 86.4 และเป็นพระภิกษุ จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีอายุ 18 - 19 ปี จำนวน 57 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.8 อายุ 14 - 15 ปี จำนวน 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.4 อายุ 16 - 17 ปี จำนวน 53 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.2 อายุ 11 - 13 ปี จำนวน 50 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอายุ 20 ปี ขึ้นไป เป็น จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ตามลำดับ พูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่องแคล่ว จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 และพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรต่อกระบวนการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ วิทยากรมีทักษะในการใช้รูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรและการพูดชัดเจน ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมาคือ สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.40$) และ วิทยากรจัดสื่อได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร และมีการปรับปรุงพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมฝึกอบรมรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก

นโยบายการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

1) เพิ่มจำนวนหนังสือภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวต้องให้มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนและให้มีความหลากหลายที่เขียนโดยอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2) หาเว็บไซต์เกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือการท่องเที่ยวมาแนะนำให้นักเรียน

3) ฝึกนักเรียนด้วยการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษและใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยใช้วัตถุของตนเองเป็นสื่อในการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ภายในวัด

4) ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ได้ผลมาก

5) ใช้สื่อ Multimedia และ Visual Media ให้มากที่สุดในการเรียนการสอน

6) ทำ E-Book สำหรับการสอนภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

7) ทำเว็บไซต์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

8) จัดตั้งชมรมภาษาอังกฤษขึ้นในสถานศึกษา

9) เน้นกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษให้มาก

กระบวนการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบสื่อ เช่น วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลทักษะ วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลสื่อการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลวัสดุและการผลิตและการวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตสื่อการเรียนรู้

2) สื่อที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนต้องเป็นสื่อที่ประกอบด้วยภาพและเสียงที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เหมาะสมกับวัยระดับมัธยมศึกษา

3) สื่อมีเนื้อหาสนุกสนานเมื่อนำมาประกอบกับการเรียนการสอนแล้วทำให้ผู้เรียนนั้นไม่เบื่อ เช่น สื่อเกี่ยวกับวัด เกี่ยวกับศาสนา เกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ ของศาสนาพุทธ ประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่น

4) มีประโยคภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความชัดเจนของภาษา

การให้ความรู้การพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1) แหล่งวัสดุที่มีอยู่แล้วภายในโรงเรียน เช่น วัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ เป็นต้น

2) แหล่งวัสดุที่ได้จากการจัดระบบของโรงเรียนเอง คือ ครูในโรงเรียนช่วยกันในการผลิตสื่อ

3) แหล่งวัสดุที่มีอยู่ในวัดอารามต่าง ๆ หรือท้องถิ่นนั้น ๆ

4) แหล่งวัสดุที่จะหาได้จากนอกชุมชน หรือท้องถิ่นอื่น ๆ เล่น แผนภาพต่าง ๆ แบบฝึกหัด หนังสืออ่านเพิ่มเติม เว็บไซต์เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอยู่มากมายใน Internet

5) เมื่อรวบรวมได้แล้วก็จัดให้มีการฝึกอบรมครูในการผลิตสื่อในการเรียนการสอนให้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการใช้สื่อ

(2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ผลสำรวจการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า พระภิกษุสามเณร ในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. ปัญหาอุปสรรคและความพึงพอใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

(1) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปัญหาและอุปสรรค

1) การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจวัตรฝึกฝน ไม่สม่ำเสมอ ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่น อดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมอเป็นประจำจะทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้

2) การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม เกิดจากการชินอายุ ไม่กล้าที่จะทำ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียง สำเนียงให้เหมือนฝรั่งกลัวออกเสียงผิด

3) การไม่รู้คำศัพท์ เมื่อมีการดูหนังฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจ เวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว

4) การไม่รู้ไวยากรณ์ เวลาคนไทยจะพูดภาษาอังกฤษจะนึกถึงประโยค โครงสร้างแกรมมาร์ แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันที เนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย

5) การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ดังนั้นเมื่อไม่ได้ใช้บ่อย ๆ หรือนาน ๆ ไป ก็มีโอกาสในการลืมและไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้

แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

1) การส่งเสริมการพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม ให้ผู้เรียนสามารถใช้ได้ใช้ถูก ใช้เป็น และใช้ อย่างคล่องแคล่ว กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้หลากหลายรอบตัว เพื่อพัฒนาสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นและเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้ รอบตัว โดยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

2) สร้างความมั่นใจหรือความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยสร้างกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยการออกไป สัมภาษณ์พูดคุยกับชาวต่างประเทศ ตามสถานที่สำคัญต่างๆ ที่มีชาวต่างชาติมาท่องเที่ยว และฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนบ่อยๆ เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและความเคยชินเมื่อมีโอกาสได้ได้แสดงหรือ สื่อสารภาษาอังกฤษ

3) การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผู้เรียนต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจการสอนของครูอาจารย์และขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด และ เจตคติของผู้เรียน ที่มีต่อครูผู้สอนและภาษาอังกฤษ ความสนใจในภาษาที่ เรียน และเจตคติต่อภาษาอังกฤษโดยมองเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษาในอนาคต

(2) ปัญหา อุปสรรค และการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปัญหา อุปสรรค

1) บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตคู่มือสื่อประกอบการจัดกิจกรรม บุคลากรขาดประสบการณ์ในการใช้สื่อนวัตกรรมทางการศึกษา ไม่เข้าใจและรู้จักวิธีการใช้คู่มือที่จัดทำขึ้น ขาดความชำนาญในการใช้นวัตกรรม ขาดสื่อประกอบการเรียน บุคลากรส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการใช้คู่มือ แต่ขาดความต่อเนื่อง

2) ขาดงบประมาณในการพัฒนาคู่มือสื่อ นวัตกรรม ขาดวัสดุ – อุปกรณ์และงบประมาณที่จะพัฒนาสื่อ นวัตกรรม การจัดหา การใช้ การดูแลรักษาและขาดงบจัดหาสื่อทันสมัย

3) สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสมกับการใช้คู่มือ

4) สภาพการเรียนการสอน เด็กมีความแตกต่างกันด้านสติปัญญา และด้านร่างกาย ครูยังยึดวิธีการสอนแบบเดิม คือ บรรยายหน้าชั้นเรียน ครูยังไม่มีการนำคู่มือมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

5) บุคลากรขาดความรู้ในการที่จะนำคู่มือมาใช้ในการวัดผลและประเมินผล นักเรียนที่ไม่ค่อยสนใจหรือไม่ชอบกิจกรรม ขาดนวัตกรรมสื่อคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต

6) การพัฒนาคู่มือควรมีการพัฒนาบนพื้นฐานสภาพปัญหาของโรงเรียน สถานศึกษา ซึ่งเป็นครูและนักเรียน เพราะการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน แนวคิด หลักการ สภาพการณ์ในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

7) ควรมีการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความพร้อมความสามารถในเรื่องของการพัฒนาคู่มือและการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมกัน มีการนิเทศ การติดตาม และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ

1) สร้างความตระหนัก ความรับผิดชอบของบุคลากร ส่งเสริมให้เข้าร่วมการอบรมสัมมนา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ในการใช้ผลิตคู่มือ สื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาที่มากขึ้น

2) เพิ่มงบประมาณให้เพียงพอ ให้งานหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องจัดหางบประมาณสนับสนุนเพื่อใช้ในการพัฒนาคู่มือและนวัตกรรมให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

3) ใช้คู่มือ สื่อ นวัตกรรมตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาตามความยากง่ายของเนื้อหา จัดทำห้องสื่อเคลื่อนที่ แบ่งคู่มือ สื่อไปตามห้องให้ครูรับผิดชอบ จัดทำห้องเพื่อการนี้เป็นการเฉพาะ

4) จัดกลุ่มให้เพื่อนช่วยเพื่อน คอยกำกับและนำช่วยเหลือ จัดครูเข้าสอนตามประสบการณ์ ความถนัด ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ จัดทำคู่มือที่มีโอกาสเป็นไปได้ และสร้างการมีส่วนร่วมจากชุมชน สอนเพิ่มเติมนอกเวลา และจัดการสอนแบบรวมชั้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามช่วงชั้น

5) จัดทำแบบสอบถามสุ่มเป็นรายบุคคล เน้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จัดแบบทดสอบที่หลากหลาย ทั้งแบบปรนัย และอัตนัย และประเมินผลตามสภาพจริง ประเมินผลงานจากแฟ้มสะสมงาน

6) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความพร้อมความสามารถในเรื่องของการพัฒนาคู่มือและการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมกัน มีการนิเทศ การติดตาม และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

(3) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปัญหาและอุปสรรค

1) ปัญหาด้านบุคลากร คือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อ ขาดประสบการณ์และความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อนวัตกรรมทางการศึกษา รวมถึงการไม่ส่งเสริมให้เกิดการใช้งานอย่างต่อเนื่อง

2) ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์และงบประมาณ คือ ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ ในการจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการผลิตสื่อหรือนำสื่อมาประยุกต์ใช้กับการสอนต่าง ๆ

3) ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม คือ การที่สิ่งแวดล้อมเป็นอุปสรรคหรือไม่เหมาะต่อการใช้สื่อ บางประเภท หรือสื่อนวัตกรรมบางชนิด ไม่เหมาะกับการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนในห้องเรียนที่มีจำนวนมาก

4) ปัญหาด้านการเรียนการสอน คือ ความแตกต่างของผู้เรียนส่งผลทำให้การใช้สื่อมีผลลัพธ์ที่หลากหลาย มีทั้งสนใจและไม่สนใจ และสื่อนวัตกรรมบางชนิดใช้เวลาในการใช้มากเกินไป ไม่เหมาะสมกับการจัดเวลาเรียน

5) ปัญหาด้านการวัดและประเมิน คือ การขาดการวัดและประเมินผลการใช้สื่อ ทำให้ไม่สามารถหาได้ว่าสื่อนวัตกรรมใด มีผลต่อผู้เรียนอย่างไร

แนวทางการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอน

1) สื่อหรือนวัตกรรมที่จะนำมาใช้ต้องมีจุดเด่นที่เห็นได้ชัดในการเป็นสื่อที่ช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอน มากกว่ารูปแบบการสอนแบบเดิม ๆ

2) สื่อหรือนวัตกรรมต้องมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน

3) ควรเลือกใช้สื่อหรือนวัตกรรมที่มีงานวิจัยหรือกรณีศึกษารองรับ ในเรื่องของการนำมาใช้ได้ ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

4) สื่อและนวัตกรรมควรมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียน

5) ควรคำนึงถึงงบประมาณของแต่ละโรงเรียนในการเลือกซื้อหรือผลิตสื่อและนวัตกรรม พยายามเลือกสรรสื่อโดยคำนึงถึงคุณค่าเป็นหลัก ไม่ควรให้สิ้นเปลืองมากเกินไป ควรเลือกสื่อที่สามารถนำมาใช้ได้หลากหลายมากกว่าสื่อที่ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

6) ในการใช้สื่อและนวัตกรรมต่าง ๆ ผู้ใช้จำเป็นต้องศึกษาคู่มือการใช้หรือออกแบบวิธีการใช้ให้เหมาะสมก่อนนำมาใช้ เพื่อให้สามารถใช้สื่อได้มีประสิทธิภาพและไม่ให้เกิดความเสียหายกับตัวสื่อ

7) ปัจจุบันควรเน้นการใช้สื่อเทคโนโลยีให้มากขึ้น โดยสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีมาทดแทนสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น ใช้การฉายภาพจากอินเทอร์เน็ต แทนการปริ้นรูปภาพลงบนกระดาษ

(4) ความพึงพอใจคู่มือการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร

ผลการสำรวจความพึงพอใจคู่มือการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.45 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมที่ใช้ในคู่มือฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความหลากหลาย น่าสนใจ สนุก ไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมาคือ คู่มือการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณรเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.62$) และ คู่มือการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณรถ่ายทอดความเข้าใจ ($\bar{X} = 4.57$) ตามลำดับ

(5) ความพึงพอใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร

ผลการสำรวจความพึงพอใจการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ โครงสร้างทางภาษาสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ($\bar{X} = 4.69$) รองลงมาคือ เนื้อหาในบทเรียนส่งเสริมให้พระภิกษุสามเณรมีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ใช้โครงสร้างภาษาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.50$) และ ใช้ประโยคเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X} = 4.49$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก

(6) ความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

ผลสำรวจความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมาคือ เนื้อหาในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับสภาพลักษณะการนำไปใช้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับเนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.54$) และ โครงสร้างทางภาษาสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ทานสามารถสนทนาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.50$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรมีการกำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษทุกวันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการพูด การคิด การตีความ การวิเคราะห์คำถาม เข้าใจในสิ่งที่ตนกำลังสื่อสารอยู่ โดยการหมั่นฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ สำหรับผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่องแคล่วผู้สอนอาจต้องใช้การฝึกเพิ่มเติมนอกเวลากิจกรรมก่อนการทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้เรียนไม่เครียด สนุกกับการพัฒนาตนเอง และมีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มขึ้น

2) ควรมีการกำหนดเวลาอย่างพอเพียงในการฝึกอบรม อาจเพิ่มระยะเวลาในการฝึกอบรมให้มากขึ้นเป็น 7-8 ครั้ง

3) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนแบบเนื้อหาวิชา จะเป็นการส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ ตามความสนใจ ตามความถนัดของตนเอง

4) ผู้สอนควรเตรียมกิจกรรมนันทนาการ หรือใช้เกมในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจก่อนเข้าสู่บทเรียนและหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้ง

5) ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จะทำให้นักเรียนมีความสนใจ เกิดความสนุกสนานและมีความสุข ไม่เกิดความเครียดกับการเรียนและมีความพร้อมที่จะศึกษาและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

6) ผู้สอนควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษา การแสดงความคิดเห็นการให้เหตุผลที่มีน้ำหนัก และสามารถชี้แนะแนวทางการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนเลียนแบบตามตัวอย่างที่ดี

7) ควรมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้ผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อจะได้ผลิตสื่อได้ตรงตามความต้องการและตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร

8) ผู้สอนควรมีการติดตามเทคนิคและวิธีการผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อที่จะได้ปรับใช้ได้อย่างทันสมัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1) ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมและรูปแบบการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับกิจกรรมและต่างๆ ในชุมชนท่องเที่ยว

2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร แล้วไปพัฒนาพระภิกษุสามเณรในภูมิภาคอื่น

3) ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมและรูปแบบการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับกิจกรรมและต่างๆ ในชุมชนท่องเที่ยว

4) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร แล้วไปพัฒนาพระภิกษุสามเณรในภูมิภาคอื่น

- 5) ควรมีการศึกษาภาพรวมของความเหมาะสม และความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ในทุกวิชา เพื่อผลักดันให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- 6) ควรมีการขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างให้กว้างและครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิริยยุทธ พงษ์ศิริ. (2560). รูปแบบการเผยแพร่พระพุทธรูปศาสนากับชาวต่างชาติของพระสงฆ์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวารสารพุทธศาสตร์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 8(2), 34-43.
- สันติ เล็กสุขุม. (2538). ศิลปะภาคเหนือ: ทรัพยากรชั้นล้านนา. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- สุจินณา พานิชกุล. (2549). บทบาทของพระสงฆ์ต่อการท่องเที่ยว : กรณีศึกษากิจกรรมการสนทนา ระหว่างพระสงฆ์กับนักท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รลิกา อังกูร และคณะ. (2544). ความพร้อมของวัดในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการเผยแพร่พระพุทธรูปศาสนาดำเนินการนำศิลปวัฒนธรรมในวัด. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.